

[Tove Lindbo Larsen]

stehøjskolen alene er omtalt i bemærkningerne og ikke i lovtæksten. Hvis ministeren har tanker om en eventuel flytning, er det jo nemmere med en hensigtserklæring i bemærkningerne.

Det kan nok være praktisk med en fælles bestyrelse, som det fremgår af § 4, og bestyrelsen, skriver ministeren, skal bestå af 6 medlemmer: 1 repræsentant for Kirkeministeriet, 2 biskopper, 2 repræsenterende Præsteforeningen og 1 repræsentant for Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer.

Men hvorfor kun 1 repræsentant for menighedsrådsmedlemmerne? Der er betydelig flere menighedsrådsmedlemmer – som jo er brugerne – end der er præster.

Jeg vil også gerne vide, om de daglige ledere, der deltager i bestyrelsesmøderne, har stemmeret.

Og endnu et spørgsmål: Hvad er begrundelsen for, at det ikke er en fast regel, at lærere og studerende er medlem af institutionsudvalgene, i stedet for, som det står i bemærkningerne, at de »bør« være det? Sæt nu bestyrelsen ikke vil have dem med i de styrende organer?

Det fremgår hverken af betænkningen eller af loven, om efteruddannelse skal være obligatorisk, selv om det stod i kommissoriet for arbejdsgruppen. Der stod, at de skulle overveje det, men er de kommet til et resultat? Og er ministeren kommet til et resultat? Det var måske lige så interessant at få at vide.

Og så til allersidst omkring økonomien. Når udgifterne overflyttes til fællesfonden og statens udgifter forbliver uændret, betyder det flere præstestillinger, flere restaureringer?

Det var måske mange spørgsmål at stille ved en førstebehandling, men vi kan jo tage nogle af dem i udvalget. Vi vil i hvert tilfælde gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Else Theill Sørensen (KF):

Da mit partis ordfører, fru Merete Aarup, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende:

Den konservative gruppe er tilfreds med dette lovforslag, der er en modernisering af det regelsæt, der regulerer de styrelsesmæssige, organisatoriske rammer for de hidtidige uddannelsesinstitutioner, nemlig pastoralseminarierne og Præstehøjskolen.

Forslaget er en overordnet styrelseslov, en rammelov, hvorved pastoralseminarierne og

Præstehøjskolen samles under en fælles bestyrelse til at kordinere institutionernes aktiviteter.

Den konservative gruppe er godt tilfreds med den foreslåede strukturændring, så præsteuddannelsen ses under ét, især efter at der er gennemført en ny studieordning.

Den konservative gruppe er også tilfreds med, at kirkeministeren har nedsat en arbejdsgruppe, der skal følge den nye studieordning. Udvalget skal her i 1990 stille forslag om den fremtidige supperende praktisk-teologiske uddannelse for vordende præster. Vi vil være meget opmærksomme på de forslag, som arbejdsgruppen fremkommer med.

Til slut vil jeg gerne påpege, at udgifterne foreslås afholdt af landskirkeskattemidlerne i fællesfonden svarende til den uddannelsesstruktur i folkekirken, som også anvendes for andre grupper ansatte som organister, kordegn og gravere. Lovforslaget indebærer ikke en reduktion af statens bevillinger til folkekirken, men er snarere en tydeliggørelse af, at folkekirken er folkets kirke og statens.

Vi anbefaler lovforslaget til positiv behandling i udvalget.

Inger Harms (SF):

Når man læser dette forslag igennem, er det svært at overse de mange bemyndigelser, ministeren giver sig selv. Det er utroligt, at ministeren efter den megen kritik af de mange bemyndigelser, der var i de sidste to lovforslag, ikke er blevet klogere. Ministeren kan da ikke regne det for givet, at SF altid er rede til at forsvare ministeren, sådan som tilfældet var i forrige samling.

Denne gang går ministeren altså for vidt. Ministeren kan ikke forvente, at Folketinget vil blive ved med at træffe bestemmelser, der hindrer os i at komme ind i billedet igen senere. Det bliver vi nødt til at se nøjere på under udvalgsarbejdet.

Ministeren taler om fleksible og tilpasningsvenlige styrelsesbestemmelser. I SF ser vi det nu mere som en kompliceret bureaukratisering frem for den forenkling, ministeren fremhæver. I stedet for en direktion og en bestyrelse bliver der nu tale om en bestyrelse, tre institutionsudvalg plus en arbejdsgruppe. Ministeren må have evner som en tryllekunstner, når han kan få det til at se ud, som om han reducerer antallet